

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

(Του Νικολάου Ι. Κουφού, εκπαιδευτικού – συγγραφέα)

Διαβάζοντας τα μαθητικά κείμενα της 2^{ης} Κατηγορίας του Μαθητικού Διαγωνισμού : Διήγημα Ημερολόγιο, στο πλαίσιο του Αντιπολεμικού Φεστιβάλ Αλληλεγγύης για τους Πρόσφυγες της ΕΛΜΕ Λακωνίας στις 17 Απριλίου 2016 στη Σπάρτη, πρέπει να πω ότι ενθουσιάστηκα από τη δύναμη της εφηβικής ψυχής των συγγραφέων τους, τη δυνατή έμπνευση και την αξιοσημείωτη σε πολλά σημεία, έντεχνη ενσωμάτωση της ποίησης στον πεζό λόγο.

Οι πρωταγωνιστές των πεζογραφημάτων – που είχα την τιμή να διαβάσω ως μέλος της Επιτροπής Αξιολόγησής τους, είναι όλοι αυτοί που αθέλγητα σήκωσαν πανιά από την καταστραμμένη πατρίδα τους και πέρασαν – όχι ανεμπόδιστα – ξένες και επικίνδυνες στεριές και θάλασσες για να βρουν τον δρόμο του Ονείρου, που αιώνες τώρα τυχαίνει να είναι πάντα προς τα δυτικά.

Οι συγγραφείς κινούνται μέσα στην ατμόσφαιρα και το κλίμα των ημερών μας, της κορύφωσης δηλαδή του προσφυγικού ζητήματος στη χώρα μας, της τρέχουσας ειδησεογραφίας και της κλιμακούμενης έντασης στα σημεία εισόδου και εξόδου.

Η ευαισθησία και ο ανθρωπισμός, ο ρομαντισμός και η βαθιά επιθυμία να βρουν όλοι αυτοί οι κατατρεγμένοι και εμπερίστατοι συνάνθρωποί μας, τη φυσιολογική συνέχεια της ζωής τους, η καταγγελία της αδιαφορίας για το ανθρώπινο αυτό δράμα και η καταδίκη της παντοειδούς εκμετάλλευσης της προσφυγικής ροής που συχνά καταλήγει εγκληματική, δονούν τις ψυχές των μαθητών – πεζογράφων, επιβεβαιώνοντας έτσι και την άποψη ότι τον πνευματικό δημιουργό, τον ενδιαφέρει κυρίως ο άνθρωπος και η μοίρα του.

Πραγματικά θεωρώ απαραίτητο, όλα τα λογοτεχνικά έργα που συγκεντρώθηκαν στον διαγωνισμό, να αποτελέσουν μια συλλογή η οποία να διαφυλαχθεί τουλάχιστον στις τοπικές Δημόσιες και σχολικές Βιβλιοθήκες της Λακωνίας.

Η κατάταξη των έργων μπορεί να γίνει με τη μορφή μιας τριλογίας. Το πρώτο μέρος να αφορά την πατρίδα των προσφύγων, τη χειμαζόμενη Συρία, το δεύτερο το βασανιστικό ταξίδι και το τρίτο την άφιξή τους στην ασφαλή ελληνική γη και τη ζεστή ανθρώπινη αγκαλιά που τους προσμένει. Τέλος, από τα επιλεγμένα έργα για παρουσίαση στη σχετική εκδήλωση, παραθέτουμε ορισμένα χαρακτηριστικά αποσπάσματα :

2^ο Γυμνάσιο Σπάρτης : Μαρία – Ολυμπία Αναγνωστοπούλου, Γ1 :

« Θυμάσαι εκείνο το απόγευμα Αχμέτ ; ... Ο ήλιος άρχισε να πέφτει και μαζί με αυτόν χιλιάδες βόμβες. Ο φόβος έσκασε μαζί τους. Κραυγές,

κλάματα, ένα παιδί είχε τρομάξει. [...] Ο αδελφός σου, Αχμέτ, είχε γίνει ένα με το χώμα. Ίσως, ξαναγεννηθεί σαν χαμομήλι, να το χαζεύουν τα παιδιά μετά από χρόνια. [...] Ήταν σα να μας νανούριζε η νύχτα για πάντα στο μαύρο πέπλο της με τα ραμμένα αστέρια της να φωτίζουν τα όνειρά μας. Οι βόμβες συνέχιζαν να πέφτουν σαν βροχή και η πόλη καλύφτηκε από τον καπνό. Καταπάτησαν τον κόσμο μας. Κομμάτιασαν τους πίνακές σου και δεν έμεινε τίποτε να μας φωτίζει, μονάχα τα αστέρια. Θυμάσαι εκείνο το απόγευμα, Αχμέτ ; »

Γυμνάσιο Μονεμβασίας : Αμαρυλλίς Στελλάκη : « Σήμερ' ακούστηκαν πολλές εκρήξεις. Φοβάμαι ! Τι θ' απογίνω ; Δε σκεφτόμουν το μέλλον μου έτσι ... »

Αγγελική Ψυχογιού : « ... Μένουμε σε μια σκηνή εγώ, η μαμά, ο μπαμπάς η μεγαλύτερή μου αδελφή, η Jemile. Προσπαθούμε να ζεσταθούμε με τις λίγες κουβέρτες που έχουμε. Δεν αντέχω να βλέπω τα αδέρφια μου να πεθαίνουν από τις κακουχίες ... »

Καραγιάννη Φωτεινή : « Ξαφνικά η θάλασσα άρχισε να φουρτουνιάζει σαν τρελή. Οι ναύτες δε μπορούσαν να ελέγξουν την πορεία του φουσκωτού. Ο πατέρας από την άλλη βάρκα φώναζε : « Κρατηθείτε γερά ! Έχουμε ελπίδες ακόμη ... ! » Η μάνα πήρε στην αγκαλιά της τη Μπασίρα. Η Μπασίρα τη Μπασμά και η Μπασμά τον Σακάρ. Είχαν γίνει όλοι ένα. Η μητέρα έλεγε και ξανάλεγε : « Ό,τι και να γίνει, εσείς να κρατιέστε σφιχτά ο ένας με τον άλλον, σαν μια γροθιά ! Μη χωριστείτε ποτέ ! ... »

1^ο Γενικό Λύκειο Σπάρτης : Σουμάκη Παναγιώτα του Ιωάννη :

« Παγώνει η ψυχή, παγώνει το μυαλό, παγώνουν οι συνειδήσεις ... παγώνουν τα κορμιά στις βάρκες του ... θανάτου ! ... Συνωστίζονται σε άθλια οικήματα, σε παραπήγματα, στα ... λασπόνερα. Αν ο καιρός είναι σκληρός ... Παγώνει το σώμα, παγώνει η ελπίδα. Τα κρεβάτια τους ... ; Λακκούβες με βρώμικο νερό ... »

ΤΕΛΟΣ